

[Svend Jakobsen.]

det er et spørgsmål om fordelingen af det, man udskriver på grunden, og det, man udskriver på personlig skat.

Jeg er slvfølgelig ked af, at jeg har virket uvenlig over for hr. Guldberg og over for forslaget. Men det er ikke lykkedes mig at se, at man med dette lovforslag var i stand til at fremme det, som vi har nogen principiel sympati for. Det var min bekymring, at lovforslaget skulle bruges til agitation her fra folketingets talerstol, og jeg er efter hr. Juul-Madsens ordførertale bestyrket i, at dette ville ske.

Juul-Madsen: Jeg skal henvise til mine bemærkninger ved første behandling af denne sag, hvor jeg nøje gennemgik de muligheder, der kunne være i forbindelse med en kontantvurdering, men hvor jeg også henviste til det system, man f. eks. har i Sverige, og som jeg sagde vi også var parat til at drøfte, hvor man ved hjælp af en simpel fradragsteknik holder hele vurderingsmekanismen inden for visse rammer.

Et forslag som det, vi har været med til at fremsætte her, og som altså blev henvist til boligudvalget, selv om det nu er finansministeren, der svarer, var fra vor side ment som oplæg til en forhandling, og vi har været fordomsfrie med hensyn til, om vi kunne nå frem til en bedre vurderingslov end den, vi har. Jeg må konstatere, at hele udvalget har været enigt i, at det ville være hensigtsmæssigt. Da vi ikke kunne nå frem til forbedring af den nuværende vurderingslov, var det på den anden side naturligt og rigtigt for mig at fremhæve konsekvenserne heraf. Jeg må i den forbindelse beklage, at den højtærede finansminister ikke svarede på det spørgsmål, som blev stillet af det ærede medlem hr. Guldberg, men det kan jo nås endnu. Det er nemlig rigtigt, at det rygter går, at vi skal have en særlig indkomstskat; det står jo også i punkt 37 i beretning fra det politisk-økonomiske udvalg (*Finansministeren* [Grünbaum]: Så er det ikke noget rygter!). Nej, det kan man sige. Men det er rigtigt, som hr. Guldberg siger, at det har bevirket, at der er vurderingsmænd, der på baggrund af denne beretnings afsnit IV, punkt 37, lægger vægt på at anbefale en så høj vurdering som muligt. Det viser, hvilke konsekvenser det har, når

man uden at lovgive alligevel forud for en vurdering kommer med de synspunkter, jeg her har nævnt.

Jeg har villet understrege de virkninger, som en forhøjelse i visse områder på op til 50 pct. vil få for parcelhusejere og andre ejendomsbesiddere, og ingen vil med saglighed kunne hævde, at en sådan forhøjelse af vurderingerne ikke vil få en bred virkning specielt for parcelhusejerne. Jeg har gerne villet understrege, at så længe vi opererer med en lejeværdi — og foreløbig ser det jo ikke ud til, at vi kan nå frem til forslag, hvorved denne lejeværdi kan afskaffes — vil en lejeværdi af den 15. alm. vurdering, som ligger væsentligt over 2 pct., i snit betyde forhøjede byrder for parcelhusejerne.

Jeg vil gerne sige til hr. Henning Philipsen, som bebrejdede mig, at jeg havde nævnt SF i forbindelse med nye byrder på parcelhusejerne, at mig bekendt har hr. Henning Philipsens parti ikke holdt sig tilbage, da der skulle indføres en særlig skat på 2,5 pct. ved salg, mig bekendt holder hr. Henning Philipsen sig ikke tilbage, når der er tale om at indføre særlig indkomstskat på parcelhuse, og mig bekendt holder hr. Henning Philipsen sig ikke tilbage, når der er tale om at ændre det, vi kalder de ligningsmæssige fradrag for parcelhusene. Alle vi, der beskæftiger os med disse ting, ved, hvad der ligger heri.

Derfor skal jeg sluttelig sige, at det, vi nu må se i øjnene, er, at vi får den 15. alm. vurdering med sin fulde styrke, måske endda forhøjet, på grund af de punkter i den politisk-økonomiske beretning, jeg har nævnt, og med de konsekvenser, jeg også har nævnt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Guldberg): Jeg skal gerne indrømme, at det næppe er sandsynligt, at vi ved en diskussion her i salen kan komme så forfærdelig meget længere. Hvis vi ikke forstår hinanden og hinandens udtryk om disse ting, kan det næsten kun være, fordi vi ikke vil.

Men jeg skal alligevel af hensyn til referatet, der jo spiller en vis rolle i denne sal, én gang til prøve, og så er det i hvert fald sagt,

Man kan som eksempler tage to vurderinger, der finder sted på to forskellige tidspunkter — foreløbig bevæger vi os vist i virkelighedens verden. Man kan forestille